ਸੀਤਾਕਾਠੀ ਟਰੱਸਟ ਮਦਰਾਸ

ਬਨਾਮ

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਵੇਨੀ

(2014 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 5384-5385)

ਜਨਵਰੀ 17, 2022

ਸੰਜੈ ਕਿਸ਼ਨ ਕੌਲ ਅਤੇ ਐਮ. ਐਮ. ਸੁੰਦਰੇਸ਼, ਜੇ.ਜੇ.

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1963: ਐਸ .19(ਬੀ) – ਜਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਿਛਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਅਮਲਦਾਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ – ਅਮਲਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ 50 ਏਕੜ ਜਮੀਨ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਲਈ ਸਰਵੇਖਣਕਾਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ – ਅਮਲਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਸਲ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ – ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਅਮਲਦਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ 50 ਏਕੜ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸੇ ਦੇ 0.08 ਸੈਂਟ ਉੱਤੇ ਅਤਿਕ੍ਰਮਣ ਕੀਤਾ ਸੀ – ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਗਵਾਹੀ ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਹਾਜ਼ਰ ਮੈਨੇਜਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵੱਲੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦਿੱਤਾ – ਮੈਨੇਜਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ – ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ – ਮੁਕੱਦਮਾ ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ – ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਅਮਲਦਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਰਾਹਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ – ਅਪੀਲ ਉੱਤੇ, ਫੈਸਲਾ: ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ ਜੋ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 'ਐਨ' ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀ – ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ – ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਈਮਾਨਦਾਰ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ ਸੀ – ਦੂਜਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪਹਿਲੂ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਗਵਾਹੀ ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ – ਇਹ ਮੈਨੇਜਰ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਰੱਖਿਆ ਉਹ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ – ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਉਹ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚਲਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸੇ ਜਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੀਜੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਚੁਣਿਆ

ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਚਣਾ – ਇਸ ਲਈ, ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਅਸਲ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿਕਰੇਤਾ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਰਾਹੀਂ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਪਿਆ – 'ਐਨ' ਦਾ ਕੇਸ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਏ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਸਮੇਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਐਸ.19(ਬੀ) ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਵਾਦ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚੰਗੀ ਨੀਅਤ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅਸਲ ਕਰਾਰ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪੈਸੇ ਦਿੱਤੇ ਸਨ – ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨਾਲ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ, 1908. ਐਸ.100 – ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਫਰੇਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਕੇਸ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਨੂੰ ਫਰੇਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

**ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ**

ਫੈਸਲਾ: 1. ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਅਧੀਨ ਫਰੇਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਫਰੇਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਕੇਸ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਫਰੇਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।[ਪੈਰਾ 22133]1-ਡੀ-ਈ]

ਸੁਰਤ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਬਨਾਮ ਸਿਰੀ ਭਗਵਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (2018) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 562 : (2018) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 562; ਵਿਜੈਅੰਤੀ ਬਨਾਮ ਮਾਣਿਕਰਾਓ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1999) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 573 : [1999] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1168 – ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਮਾਨ ਕੌਰ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਐਲ.ਆਰ.ਐਸ. ਦੁਆਰਾ ਬਨਾਮ ਹਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਸੰਘਾ (2010) 10 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 512 : [2010] 12 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 515; ਲਛਮਣ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਜਗਤ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (2007) 10 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 448 : [2007] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 980 – ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

2. ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸੀ ਉਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨੀਰਜਾ ਦੇਵੀ। ਇਹ ਉਸਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੋਰ ਇਸ ਲਈ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਦੋਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੋਇਆ ਸੀ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਸੂਟ. ਦੂਜਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ  ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ ਗਵਾਹ ਦੇ ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਤੱਥ ਇਹ ਉਹ ਮੈਨੇਜਰ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਗਵਾਹ ਦੇ ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ। ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੇ ਉਲਟ ਚੱਲਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੀ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਆਦਰ ਨਾਲ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੀ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਚਕਾਰ ਉਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਅਸਲ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ, ਅਮਲ ਵਿੱਚ

ਕਾਰਵਾਈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿਕਰੇਤਾ ਵੀ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਦਾਲਤ. ਨੀਰਜਾ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਮੇਤ, ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਵੇਗਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19(ਬੀ), ਤਬਾਦਲੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਨੇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅਸਲੀ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਖ਼ਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜੇ। [ਪਾਰਾ 24, 25 ਅਤੇ 26] [332-ਸੀ-ਜੀ; 333-ਏ-ਬੀ]

## ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ

[1999] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1168 ਪੈਰਾ 12 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ

[2010] 12 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 515 ਪੈਰਾ 12 ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ

[2007] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 980 ਪੈਰਾ 13 ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ

[2018] 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 562 ਪੈਰਾ 22 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ

ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲੇਟ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ: ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 5384-5385 ਦੇ 2014.

ਮਦਰਾਸ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 06.01.2012 ਵਿੱਚ ਐਸ.ਏ. ਨੰਬਰ 1552 ਦੇ 2003 ਤੋਂ.

ਚੰਦਰ ਉਦੈ ਸਿੰਘ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਐਮ. ਯੋਗੇਸ਼ ਕੰਨਾ, ਰਾਜਾ ਰਾਜਸ਼ੇਹਰਨ ਐਸ., ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਪੀਲਕਾਰਤਾ ਲਈ.

ਆਰ. ਬਸੰਤ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਕੇ. ਕੇ. ਮਣੀ, ਮਿਸ ਟੀ. ਅਰਚਨਾ, ਵੀ. ਐਸ. ਦੀਕਸ਼ਿਤ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ.

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੰਜੇ ਕਿਸ਼ਨ ਕੌਲ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸੰਜੇ ਕਿਸ਼ਨ ਕੌਲ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ।

ਤੱਥ:

1. 0.08 ਸੈਂਟ ਜ਼ਮੀਨ (100 ਸੈਂਟ = 1 ਏਕੜ) ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਲਗਭਗ ਅੱਧੀ ਸਦੀ ਤੱਕ ਵਿਵਾਦ ਰਿਹਾ ਹੈ।

2. ਇੱਕ ਸੀ.ਡੀ. ਵੀਰਾਘਵਨ ਮੁਦਲਿਆਰ ਨੇ ਨੰਬਰ 18, ਓਥਿਵੱਕਮ ਪਿੰਡ, ਚੇਂਗਲਪੱਟੂ ਤਾਲੁਕਾ ਵਿੱਚ ਐਸ.ਨੰ.44 ਅਤੇ 45 ਵਿੱਚ 120 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਅਕਤੂਬਰ, 1959 ਵਿੱਚ ਜਨਾਬ ਸਭਾਕ ਅਬਦੁਲ ਖਾਦਰ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਤਰਫੋਂ 18,000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਉਸੇ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਟਰੱਸਟ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 1860 ਦੇ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤਮਿਲ ਨਾਡੂ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1975 ਅਧੀਨ ਨਿਯਮਿਤ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਕਹਾਣੀ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਜਵਾਬੀ ਨੇ ਸੇਟ ਅੱਪ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੀ.ਡੀ. ਵੀਰਾਘਵਨ ਮੁਦਲਿਆਰ ਨੇ 10.04.1961 ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ 50 ਏਕੜ ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

3. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀ.ਡੀ. ਵੀਰਾਘਵਨ ਮੁਦਲਿਆਰ ਨੇ 120 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ 50 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ 16.11.1963 ਨੂੰ ਨਿਰਜਾ ਦੇਵੀ ਨੂੰ ਵਿਕੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਣਿਆ। ਇਹ 50 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਪੂਰਬ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਹਾੜੀ ਨਾਲ, ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਸੀ.ਡੀ. ਵੀਰਾਘਵਨ ਮੁਦਲਿਆਰ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ, ਉੱਤਰ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਜੰਗਲ ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਵਿੱਚ ਹਸਨਾਪੁਰਮ ਚਰਾਗਾਹ ਅਤੇ ਝੀਲ ਨਾਲ ਘਿਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਨਿਰਜਾ ਦੇਵੀ ਨੇ 19.04.1964 ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਪੇਰੁਮਲ ਮੁਦਲਿਆਰ ਨੂੰ 50 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਵੀ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਣਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੇਰੁਮਲ ਮੁਦਲਿਆਰ ਨੇ 19.03.1968 ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ 50 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚੀ।

4. ਬਾਕੀ ਬਚੀ 70 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸੀ.ਡੀ. ਵੀਰਾਘਵਨ ਮੁਦਲਿਆਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ 19.3.1968 ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ। ਉਕਤ ਸੰਪਤੀ ਪੂਰਬ ਵਿੱਚ ਨਿਰਜਾ ਦੇਵੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ, ਉੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕੁਮੁਲੀ ਫੌਰੈਸਟ ਲਾਈਨ ਨਾਲ, ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਕੰਨਿਵਾਕਮ ਪਿੰਡ ਦੀ ਸੀਮਾ ਰੇਖਾ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਵਿੱਚ ਹਸਨਾਪੁਰਮ ਪਿੰਡ ਦੀ ਸੀਮਾ ਰੇਖਾ ਨਾਲ ਘਿਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ 70 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ;

5 ਜਵਾਬੀ ਨੇ ਮੁੱਖ ਸਬ-ਕੋਰਟ, ਚੇਂਗਲਪਟੂ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 10.04.1964 ਨੂੰ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 31 ਦੇ 1964 ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਸੀ.ਡੀ. ਵੀਰਾਰਾਘਵਨ ਮੁਦਲਿਆਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਖਿਲਾਫ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 13.08.1964 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜਵਾਬੀ ਨੇ ਕਿਹੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਏ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 366/65 ਚੇਂਗਲਪਟੂ ਦੇ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਅਤੇ ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਵੀ 08.03.1966 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਵਾਬੀ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚਮਕੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਸ.ਏ. ਨੰਬਰ 1673 ਦੇ 1966 ਮਦਰਾਸ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਆਂਪੀਠ ਅੱਗੇ, ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮਿਤੀ 07.07.1970 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਲਾਵਾ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਵਾਬੀ ਨੇ ਚੇਂਗਲਪਟੂ ਦੀ ਸਬ

ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਫਾਇਲਿੰਗ ਲਈ ਈ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 171 ਦੇ 1976 ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਸਬ-ਕੋਰਟ ਨੇ ਤਾਲੁਕਾ ਮੁਖ ਸਰਵੇਖਣਕਾਰ ਨੂੰ 50 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਅੰਤਰਿਮ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀਆਂ। ਸਬ-ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ 09.04.1981 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਰਾਹੀਂ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਸਲ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ 26.09.1981 ਨੂੰ ਜਵਾਬੀ ਨੂੰ ਵਿਤਰਣ ਰਸੀਦ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ।

6 ਜਿਹੜੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਉੱਠਿਆ ਉਹ ਜਵਾਬੀ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਓ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 14 ਦੇ 1984 ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਚੇਂਗਲਪਟੂ ਦੇ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਮੁੰਸਿਫ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਖਿਲਾਫ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ 0.08 ਸੈਂਟ ਦੇ ਹੱਕ ਅਤੇ ਵਿਤਰਣ ਦੇ ਐਲਾਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਾ ਵਿਤਰਣ ਵੀ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਲਾਵਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰਕ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬੀ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਰਾਹੀਂ 50 ਏਕੜ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸੇ ਦੇ 0.08 ਸੈਂਟ 'ਤੇ ਅਤਿਕ੍ਰਮਣ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੂੰ 07.09.1988 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਰਾਏ ਬਣਾਈ ਕਿ ਜਵਾਬੀ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ 50 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਤਰਣ ਰਸੀਦ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਤਰਣ ਵੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪਹਿਲੂ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬੀ, ਜੋ 50 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵਿਤਰਣ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ, ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਘਾਤਕ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜਵਾਬੀ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਨੇ, ਜੋ ਗਵਾਹੀ ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ, ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੇਸ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਜਵਾਬੀ ਵੱਲੋਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੇਸ ਜਵਾਬੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ। ਮੈਨੇਜਰ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਬਣ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮਾਨਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਸੀ। ਮੈਨੇਜਰ ਨੇ ਮਾਨਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ 1964 ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਜਾ ਦੇਵੀ ਨੇ 50 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਪੇਰੁਮਾਲ ਮੁਦਲਿਆਰ ਨੂੰ ਵੇਚੀ ਸੀ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਬੰਧਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਰਾਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਦਾਰ, ਜਵਾਬੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ, ਕਦੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀਆਂ ਮਿਸਲਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਰਾਏ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਖਰੀਦ ਦੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ

7.ਜਵਾਬੀ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਐ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 101 ਦੇ 1998, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਸਬ ਕੋਰਟ, ਚੇਂਗਲਪੇਟ ਅੱਗੇ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 28.03.2002 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਦੋਹਰਾ ਫੈਸਲਾ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 (ਇਸ ਨੂੰ 'ਸਬੂਤ ਐਕਟ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 114(3) ਵਿੱਚ ਹੈ, ਸ਼ਬਦ "ਮਾਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਉਪਲਬਧ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਅਸਲੀਅਤ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਡਿਲੀਵਰੀ ਰਸੀਦ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਅਸਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ, ਸਗੋਂ ਸਿਰਫ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦਾ ਸੀ।

8 ਦੁਖੀ ਜਵਾਬੀ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਮੱਦਰਾਸ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਐਸ.ਏ. ਨੰਬਰ 1552 ਦੇ 2003 ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ 50 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮੁਕੰਮਲ ਮਾਲਕ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਸਰਵੇਖਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਪਸ਼ਟ ਵਿਭਾਜਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਅਤੇ ਸੀ.ਡੀ. ਵੇਰਾਰਾਘਵ ਮੁਦਲਿਆਰ ਵਿਚਕਾਰ ਅਦਾਲਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ 09.04.1981 ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਸਲ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਖਿਲਾਫ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ

0.08 ਸੈਂਟ ਦੇ ਉੱਤੇ ਅਤਿਕ੍ਰਮਣ ਦੀ ਸੀ, ਜਿਥੇ ਇੱਕ ਸਰਹੱਦ ਦੀ ਤਾਰ ਦੀ ਬਾੜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੇਟ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬੀ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ 26.09.1981 ਨੂੰ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਨਿਰਜਾ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਪੇਰੁਮਾਲ ਮੁਦਲਿਆਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਅਣਜਾਣਤਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸਿਆ, ਭਾਵੇਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਨੇ ਉਲਟ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਗਵਾਹੀ ਬਾਕਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

9. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 50 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 0.08 ਸੈਂਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਓਰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੇਵਲ 0.08 ਸੈਂਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ 120 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਦੇ ਵੀ ਉਚਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹਵਾਲਗੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਮੀਨ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੇਵਲ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਹੀ ਸੀ ਬਿਨਾਂ ਅਸਲ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਵਾਲ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਕੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

10. ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਿਤੀ 06.01.2012 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਿਰਵਾਹ ਸਬੰਧੀ ਠੀਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਰਖਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਮੀਨ ਦੁਆਰਾ ਸਰਵੇਖਣਕਾਰ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ 50 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਹਵਾਲਗੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਸਬੂਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋਰ, ਸਰਵੇਖਣਕਾਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਹਵਾਲਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀਆਂ ਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਵਿਰੋਧੀ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ:

11. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਵਰਿਸ਼ਠ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੋਈ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ ਤੈਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ, 1908 (ਇਥੇ 'ਕਹੀ ਗਈ ਕੋਡ') ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨਿਵਾਰਯ ਅੰਗ ਹੈ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ-ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਤੱਥ-ਖੋਜ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਵਧਾਇਆ, ਜੋ ਕਿ ਕਹੀ ਗਈ ਕੋਡ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 100 ਅਧੀਨ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ।

12. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪਹਿਲੂ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਦਾ ਚੁਣਾਵ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਮੈਨੇਜਰ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਉਸ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਨੇਜਰ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਕਿ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥ ਬਾਰੇ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਨਿਆਂਕੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਧਿਆਧਰ ਬਨਾਮ ਮਾਣਿਕਰਾਓ

ਅਤੇ ਅਨ੍ ਅਤੇ ਮਾਨ ਕੌਰ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੁਆਰਾ ਐਲ.ਆਰ.ਐਸ ਬਨਾਮ ਹਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਸੰਘਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਵਿਰੋਧੀ ਅਨੁਮਾਨ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸੀਤਾਕਾਠੀ ਟਰੱਸਟ ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਣਾਵੇਨੀ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਇਹਨਾਂ ਨਿਆਇਕ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲ ਕਹੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਾਰਟੀ ਗਵਾਹੀ ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਦੱਸਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਵੱਲੋਂ ਕ੍ਰਾਸ-ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਤਮਕ ਹੋਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਬਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਨਿਆਇਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਮੁਦਾਈ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਦੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਤੀਜਾ ਪਾਰਟੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਬਾਰੇ ਗਵਾਹੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਵਕੀਲ ਹੋਵੇ।

13. ਜਵਾਬੀ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਾ ਸਵੀਕਾਰ ਜੋ ਗਵਾਹੀ ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਫਾਇਲਿੰਗ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 16.11.1963 ਨੂੰ ਨਿਰਜਾ ਦੇਵੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬੀ ਨੂੰ ਨਿਰਜਾ ਦੇਵੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਰੁਮਲ ਮੁਦਲਿਆਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਗਲੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਖਰੀਦਦਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਇੱਕ ਖਾਲੀਪਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ **ਲਛਮਣ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਜਗਤ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ**। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 16 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 300-ਏ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਿਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖਣ ਦਾ ਇੱਕ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਹਸਤਾਂਤਰਣ ਅਧਿਨਿਯਮ, 1882 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲਾ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੀ ਜਵਾਬੀ ਵੱਲੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਹੁਕਮ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਬੰਧਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

14 ਵਿਕਲਪ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਦੂਸ਼ਿਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਅਧਿਨਿਯਮ, 1963 (ਇਸ ਨੂੰ 'ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਅਧਿਨਿਯਮ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 19(b) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:

"

19. ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਟਾਈਟਲ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਰਾਹਤ.—ਇਸ ਚੈਪਟਰ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਥਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਇੱਕ ਕਰਾਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕ

xxxx xxxx xxxx xxxx

(b) ) ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਸਿਰਲੇਖ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅਸਲ ਕਰਾਰ ਦੀ ਖਬਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਹੋਣ।"

15. ਚੂੰਕਿ ਨਿਰਜਾ ਦੇਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਸਹੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਵਾਲਿਆਂ ਖਿਲਾਫ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਅਪਵਾਦ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮੁੱਲ ਲਈ ਤਬਾਦਲੇ ਵਾਲੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੈਸੇ ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅਸਲ ਕਰਾਰ ਦੀ ਖਬਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਹਨ।

16. ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 114 ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:

"114 ਅਦਾਲਤ ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਸਤਿਤਵ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। —ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੱਥ ਦੇ ਅਸਤਿਤਵ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਸੰਭਵ ਮੰਨਦੀ ਹੈ, ਕੁਦਰਤੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਆਮ ਕੋਰਸ, ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਖਾਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ।"

17. ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਕੀਤੀ ਗਈ ਡਿਲਿਵਰੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕਾਗਜ਼ੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਡਿਲਿਵਰੀ ਨੂੰ ਅਸਰਦਾਰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਓਮਨੀਆ ਅਤੇ ਨਾਨ ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 30 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਰਫ 0.08 ਸੈਂਟ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਹੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ:

18. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਧੀ ਕਾਫੀ ਬੁਢੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੁਕੱਦਮਾ 1961 ਤੋਂ ਲੰਬਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਸਿਰਫ 70 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਤੇ ਹੀ ਹੱਕ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ 0.08 ਸੈਂਟ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਅਤਿਕ੍ਰਮਣ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦਾਰੇ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਰਫ ਛੋਟੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਆਨੰਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

19. ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਵਰਤਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਾਂ ਪਿਛਲੇ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਜੋਂ ਰੋਕਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 114(e) ਅਧੀਨ ਧਾਰਣਾ ਉੱਠਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਟਰੱਸਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਨੇ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਰਵੇਖਣਕਾਰ ਦੀ ਐਂਟਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਕਰਨ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰਵੇਖਣਕਾਰ ਦੀਆਂ ਅੰਤਰਿਮ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ। ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਨਿਸਕਰਸ਼:

20. ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਵਿਚਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

21. ਅਸੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਈ ਅਜਿਹੀਆਂ ਖਾਮੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਹਿਮਤ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲਟਣ ਵਾਲੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਸੀਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ।

22. ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਲੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਉਕਤ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਅਧੀਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਕਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਪਯੋਗੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਸੁਰਤ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਬਨਾਮ ਸਿਰੀ ਭਗਵਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ*, ਜਿਥੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ:

“29. ਧਾਰਾ 100 ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਧਾਰਾ 100 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਹੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (4) ਅਤੇ (5) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਦੋਵੇਂ ਬੰਦੋਬਸਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਗਏ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸੱਚਮੁੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਉਲਲੇਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕੇਵਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੀ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਜਿਥੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਉਹ ਸਵਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੇਵਲ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।”

23. ਬੇਸ਼ੱਕ ਦੋ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ 50 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਅਨਸਰ ਹੈ। ਜਿਥੇ ਤੱਕ 70 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜੋ ਬੇਸ਼ੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਲੋਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਵਾਦ 50 ਏਕੜ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਕੇਵਲ 0.08 ਸੈਂਟਸ ਨਾਲ ਹੈ, ਇੱਕ ਏਕੜ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਹਿੱਸਾ (ਇੱਕ ਏਕੜ ਦਾ 0.08 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ)। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਅਨੁਸਾਰ ਛੋਟਾ ਖੇਤਰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ।

24. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਬਜ਼ਾ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ ਹੈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ। ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨ ਨੀਰਜਾ ਦੇਵੀ ਦਾ ਪੱਖ। ਇਹ ਉਸਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੋਰ ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੋਇਆ ਸੀ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ. ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲੇਗਾ ਵਿਦਿਆਧਰ ਬਨਾਮ ਮਾਨਿਕਰਾਓ 5 ਅਤੇ ਮਾਨ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਹਰਤਰ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਤੋਂ ਸਿੰਘ ਸੰਘਾ 6

25. ਜਵਾਬੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦੂਜਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬੀ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਲਈ ਗਵਾਹੀ ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ। ਇਹ ਮੈਨੇਜਰ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਰੱਖਿਆ ਉਹ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ। ਜੋ ਕੁਝ ਉਸ ਨੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਉਹ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚਲਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਤੀਜੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੌਦੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਜਵਾਬੀ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਚੁਣਾਵ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਅਸਲ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿਕਰੇਤਾ ਅੱਗੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਸੇਲ ਦੀਦ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਰਾਹੀਂ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਪਿਆ। ਨਿਰਜਾ ਦੇਵੀ ਦਾ ਕੇਸ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਏ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸਮੇਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੀ ਖਾਸ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19(ਬੀ) ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਅਪਵਾਦ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਉਹ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚੰਗੀ ਨੀਅਤ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅਸਲ ਕਰਾਰ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪੈਸੇ ਅਦਾ ਕੀਤੇ। ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਥਾਨਾਂਤਰਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸਵਾਲ ਚਿੰਨ੍ਹ ਵੀ ਹਨ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਪਹਿਲੂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ 0.08 ਸੈਂਟ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ।

26 ਅਸੀਂ, ਇਸ ਲਈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨਜ਼ਰੀਏ ਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਮਾਨ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨਾਲ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

27 ਜਵਾਬੀ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦਾਗੀ ਫੈਸਲੇ ਦੀਨਾਂਕ 06.01.2012 ਨੂੰ ਨਤੀਜਤਨ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

28 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਉੱਠਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਦੇਵਿਕਾ ਗੁਜਰਾਲ

ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate